

STATUT CECHU

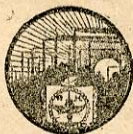
Szewców, kamarników i zmywaczy
w Białymstoku

NAKŁADEM SPÓŁKI WYDAWNICZEJ
„PRZEMYSŁ I HANDEL”
WARSZAWA, ELEKTORALNA № 2.
◊ ◊ ◊ ◊ ◊ 1924 ◊ ◊ ◊ ◊ ◊

STATUT CECHU

Stowarzyszenia i gminy
w *Giatynstoku*

NAKŁADEM SPÓŁKI WYDAWNICZEJ
„PRZEMYSŁ I HANDEL”
WARSZAWA, ELEKTORALNA Nr. 2.
© © © © © 1924 © © © © ©

Wzór statutu ramowego za-
twierdzony został rozporzą-
dzeniem P. Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 13 marca
1924 r. za № Pr. 1855.

STATUT CECHU *bratów krawców i szewców*
w *Giatynstoku*

Cech rządzi się niniejszym statutem i przepisami, zawartymi w b. rosyjskiej ustawie o przemyśle fabrycznym i rzemieślniczym (Zb. Ust. b. Ces. Ros. T. XI, cz. 2, wyd. urz. z 1913 r., Petersburg), w rozdziale 4-ym o organizacji i zarządzie rzemieślniczym, oraz o wykonywaniu rzemiosła w miastach, osadach i miasteczkach.

§ 1.

Cel cechu.

Zadaniem cechu jest piecza nad zapewnieniem wykształcenia zawodowego wykonywującym rzemiosło *bratów krawców*, zarząd sprawami zawodowymi i nadzór nad stosunkami rzemieślniczymi w zawodzie *bratów krawców*; w szczególności zaś do zakresu działania cechu należy:

1) zbieranie dokładnych wiadomości osobistych i zawodowych o członkach cechu;

2) zabezpieczenie w przepisany sposób pozostałego po zmarłych członkach cechu majątku;

3) pobieranie od członków cechu przypadających od nich opłat cechowych;

4) wykonywanie nadzoru nad warsztatami rzemieślniczemi i nad jakością robót w tych warsztatach;

5) roztaczanie opieki nad chorymi i biednymi rzemieślnikami;

6) wyzwalanie uczniów na czeladników i czeladników na majstrów.

§ 2.

Członkowie cechu.

Do cechu należą rzemieślnicy jednego zawodu, zamieszkali w siedzibie cechu, a więc: majstrowie, przynajmniej w liczbie pięciu, czeladnicy i uczniowie.

Za rzemieślnika uważa się tego, kto wykonywa ręcznie różne przedmioty danego kunsztu w celach zbytu i zapewnienia sobie utrzymania, — kto zatrudnia w swych warsztatach czeladników, jako pracowników najemnych, — kto, posiadając wykszolenie zawodowe, pracuje dla zarobku w fabryce, lub w zakładzie przemysłowym, — kto uczy swego zawodu będących u niego uczniów za opłatą, lub też za wynagrodzeniem w jakiegokolwiek innej formie, — kto wydzierżawia swoje warsztaty, lub wynajmuje na-

rzędzia pracy, — wreszcie, — kto podejmuje się wykonywania robót z cudzych materiałów na zamówienie za zapłatą.

Do cechu należeć mogą rzemieślnicy, nie pozbawieni praw obywatelskich i cieszący się powszechną dobrą opinią.

Do cechu przyjmują starszy i podstarsi, po uprzednim poddaniu kandydata egzaminowi z wiadomości zawodowych. Od tego warunku zwolnieni są wszyscy ci, którzy posiadają świadectwa z ukończenia technicznych, lub rzemieślniczych zakładów naukowych i korzystają z tytułu majstra, lub czeladnika. Nie jest egzaminowany pozatem rzemieślnik, znany powszechnie ze swej umiejętności zawodowej.

Nie należy stawiać przeszkód członkowi cechu, który zamierza osiąść w innem mieście, jak również nie należy utrudniać ponownego zapisania się na członka cechu rzemieślnikowi, który powraca do dawnego cechu.

Nie przestaje być członkiem cechu rzemieślnik, który trudni się poboczną pracą zarobkową, o ile w dalszym ciągu płaci składkę cechową.

Cech ma prawo na zasadzie uchwały, powziętej przez co najmniej jedną trzecią ($\frac{1}{3}$) część ogólnej liczby majstrów cechowych, wykreślić członka z cechu nie tylko w tych wypadkach, gdy wykracza on przeciwko zakazom ustaw karnych, lecz i wtedy, gdy nie wykonywa obowiązków, wynikających z przynależności jego do cechu, nie stosuje się do zarządzeń cechu, lub zachowaniem się swoim uwłacza godności zawodowej.

§ 3.

Prawa członków.

Członkowie cechu korzystają z czynnego i biernego prawa wyborczego przy wyborach na urzędy cechowe, nadto mają prawo żądać od cechu współdziałania we wszelkich sprawach zawodowych tak na wewnątrz, jak i na zewnątrz. Przynależność do cechu uprawnia członka do korzystania ze wszelkich urzędzeń i instytucji, istniejących przy cechu.

§ 4.

Obowiązki członków.

Członkowie cechu obowiązani są współdziałać z cechem w wykonywaniu przezeń jego zadań, w szczególności zaś stosować się do uchwał i zarządzeń, powziętych bądź przez walne zebranie członków cechu, bądź też przez zarząd cechowy.

Nikt z członków cechu nie może uchylić się od wykonywania powierzonych mu przez cech funkcji, wyjąwszy wypadki, gdy zachodzą istotne ku temu przeszkody.

Każdy majster, czeladnik i uczeń przy zapisywaniu się do cechu składa przyrzeczenie, że będzie ściśle stosował się do obowiązujących go przepisów.

Nikt z członków cechu, bez wyraźnej zgody cechu, nie ma prawa zapisywania się do cechów cudzoziemskich, płacenia im składek cechowych, zapisywania do nich swoich uczniów, jak również za pośrednictwem tych cechów wyzwalania uczniów na czeladników.

Do obowiązków członka cechu należy również wykonywanie na zasadzie wyboru funkcji urzędowych w Ogólnym Zarządzie Rzemieślniczym, w wydziale czeladniczym i funkcji młodszego majstra przy załatwianiu spraw zarządu cechowego.

§ 5.

Czynne i bierne prawo wyborcze.

Uprawnionymi do głosowania i wybieralnymi w cechu są wszyscy jego członkowie bez różnicy płci.

Nie mogą korzystać z prawa wyborczego członkowie cechu, skazani wyrokiem karno-sądowym, który pociąga za sobą czasową, lub stałą utratę czynnego i biernego prawa wyborczego, — członkowie, którym została otwarta upadłość, podczas trwania postępowania upadłościowego, — członkowie, którym Władze Przemysłowe odebrały prawo prowadzenia warsztatu, przez taki przeciąg czasu, na jaki to odebranie orzeczono, — członkowie, którzy pozostają pod kuratelą z powodu niedołęstwa umysłowego, lub marnotrawstwa, — wreszcie ci członkowie cechu, którzy pomimo upomnienia, dłużej, niż trzy miesiące, zalegają z opłatami na rzecz cechu, a to przez czas, dopóki zalegają.

§ 6.

Majstrowie.

Majstrem cechowym może być tylko ten rzemieślnik, który albo skończył zakład naukowy przemysłowy, lub rzemieślniczy z tytułem majstra, albo

też złożył egzamin na majstra, po odbyciu co najmniej trzyletniej praktyki w charakterze czeladnika, mając o tem zaświadczenia ze strony majstrów, u których pracował, — jest w możności założenia własnego warsztatu i posiadania tyle narzędzi, ile potrzeba dla niego i przynajmniej dla jednego czeladnika do stałej pracy w warsztacie.

Jedynie majster cechowy ma prawo trzymania u siebie uczniów i zatrudniania czeladników, oraz posługiwania się znakiem cechowym.

Majster winien dbać o dokładne wykształcenie znajdujących się u niego uczniów w danem rzemiośle, roztaczać nad nimi troskliwą opiekę, zaspakajając ich potrzeby duchowe i materialne, i nie zmuszać ich do pracy, nie mającej nic wspólnego z kształceniem w rzemiośle.

W stosunku do czeladników, jako swoich pracowników, majster winien ściśle stosować się do warunków umowy pracy, będąc w tym względzie sumiennym i sprawiedliwym.

Majster cechowy ma prawo wykonywać rzemiosło innego zawodu, jeżeli to wynika z potrzeby ostatecznego wykonania danego przedmiotu, jednak przy pomocy czeladników, członków innego, odrębnego zawodowo cechu. W takich wypadkach majster winien zapisać się i do tego cechu z obowiązkiem płacenia odpowiednich składek cechowych.

Jeżeli wskutek choroby majster nie może prowadzić warsztatu i nie ma czeladników i uczniów, to winien zawiadomić o tem starszego cechu i pod-

starszych, którzy w takim razie okazują mu stosowną pomoc albo w prowadzeniu warsztatu przez wyznaczenie czeladnika i ucznia, bądź też przez udzielenie zapomogi pieniężnej,—albo przez wezwanie lekarza, a nawet dostarczenie lekarstw, jeżeli majster pozbawiony jest środków pieniężnych.

Stosownie do uchwały walnego zebrania członków cechu zubożały bez własnej winy majster cechowy może otrzymać zapomogę pieniężną z kasy cechowej.

Po wyzdrowieniu i poprawie bytu materialnego, majster obowiązany jest zwrócić kasie cechowej zaciągnięty dług.

Kasa cechowa w miarę możliwości ponosi kosztą pogrzebu ubogiego majstra cechowego, lub jego żony.

Wdowa po majstrze cechowym, ma prawo do prowadzenia w dalszym ciągu warsztatu męża swego, oraz do trzymania czeladników i uczniów. Starszy i podstarsi cechu mają prawo w razie potrzeby ustanowienia dla wdowy, lub dzieci nieletnich opiekuna, albo też przysłania wdowie wykwalifikowanego czeladnika, opłacanego ze środków pieniężnych wdowy, lub dzieci nieletnich. Po upływie roku wdowa obowiązana jest zawiadomić, czy ma zamiar prowadzić nadal warsztat, czy też nie, przyczem pozostawia się to jej uznaniu. Jeżeli wdowa zamierza w dalszym ciągu prowadzić warsztat męża, to ma prawo trzymania czeladników i uczniów z obowiązkiem wnoszenia składek cechowych.

§ 7.

Czeladnicy.

Czeladnikiem jest rzemieślnik, który po odbyciu nauki rzemiosła w przepisany czas został na czeladnika wyzwolony.

W celu wydoskonalenia się w danym rzemiośle czeladnik jest obowiązany praktykować przynajmniej trzy lata.

Czeladnik zawiera z majstrem umowę najmu pracy na pewien określony termin na zasadzie listu czeladniczego. Po upływie zaś umówionego terminu czeladnik może przejść do innego majstra w tem samem, lub innem mieście, a majster może przyjąć innego czeladnika.

Czeladnicy nie mają prawa trzymania u siebie do roboty czeladników i uczniów, — wspólnie bez majstra prowadzenia warsztatu i sprzedawania wyrobionych przedmiotów, — bez zgody zarządu cechowego wykonywania rzemiosła innego zawodu, — i bez wiedzy majstra, u którego pracują, przyjmowania zamówień i wykonywania powierzonych robót.

Czeladnik winien troszczyć się o dobre stosunki z majstrem, dotrzymując sumiennie zawartej z nim umowy najmu pracy.

Czeladnik obowiązany jest dokładnie kształcić ucznia majstra, u którego pracuje, i okazywać uczniowi życzliwość, oraz należną opiekę.

Zarząd cechowy wydaje czeladnikowi książeczkę czeladniczą z przeliczonemi stronicami, opatrzoną pieczęcią cechową. W książeczce tej każdy

majster, u którego czeladnik pracował, obowiązany jest do zapisania, kiedy czeladnik zaczął u niego pracować, z jakiego powodu przestał pracować, jaką wykazał znajomość rzemiosła i jakie było jego postępowanie. Jeżeli czeladnik stwierdzi, że majster wydał mu zaświadczenie niewłaściwe przez złość, albo zemstę, to może udać się z zażaleniem na niego do zarządu cechowego. Jeżeli zaś zarząd cechowy nie będzie mógł pogodzić stron, to przekazuje sprawę Ogólnemu Zarządowi Rzemieślniczemu, a ten — w razie niepogodzenia stron — przekazuje sprawę do rozstrzygnięcia Władzy Nadzorczej. Czładnik nie może przejść do innego majstra, nie posiadając zaświadczenia od majstra, u którego pracował.

Po odbyciu trzyletniej praktyki i ukończeniu 21-go roku życia, czeladnik może złożyć egzamin na majstra, i w tym celu przedstawi zarządowi cechowemu odpowiednią próbną sztukę majsterską. Zarząd cechowy, wraz z dwoma co najmniej rzeczoznawcami z pośród majstrów cechowych, wyznacza kandydatowi egzamin i wydaje świadectwo o wyniku egzaminu po zbadaniu przedstawionej próbnej sztuki majsterskiej. Na wniosek zarządu cechowego Ogólny Zarząd Rzemieślniczy wydaje kandydatowi dyplom na majstra. Jeżeli decyzja zarządu cechowego będzie dla kandydata niepomyślna, to może przez niego być zaskarżona do Ogólnego Zarządu Rzemieślniczego, który w takim razie wyznacza nowy egzamin w swojej obecności ze współudziałem rzeczoznawców, i może uchylić orzeczenie zarządu cecho-

wego, wydając kandydatowi dyplom na majstra. Gdyby i Ogólny Zarząd Rzemieślniczy, powodując się stronniczością, odmówił wydania kandydatowi dyplomu majsterskiego, to może on wówczas wnieść zażalenie do Zarządu Miejskiego, który przesyła je wraz ze swoją opinią do Władzy Nadzorczej; ta zaś po stwierdzeniu słuszności zażalenia, może wezwać Ogólny Zarząd Rzemieślniczy do wyznaczenia egzaminu z udziałem Instruktora Stowarzyszeń Przemysłowych i wtedy Ogólny Zarząd Rzemieślniczy musi powziąć ostateczną decyzję co do kwalifikacji kandydata na majstra. Jeżeli mimo to Ogólny Zarząd Rzemieślniczy dojdzie do przekonania, że z przedstawionej próbnej sztuki majsterskiej nie można nabrać przeświadczenia o dostatecznej biegłości kandydata w danem rzemiośle, to wyznacza mu inną robotę próbną ze wskazaniem terminu jej wykończenia.

Zażalenia czeladnicze winny być wnoszone w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia następnego po wydaniu nieprzychylnego zaświadczenia o wyniku egzaminu przez Ogólny Zarząd Rzemieślniczy.

Czeladnik, nie ciesząc się dobrą opinią, nie może ubiegać się o tytuł majstra tak długo, dopóki Ogólny Zarząd Rzemieślniczy i starszy cechu nie przekonają się o jego poprawie.

§ 8.

Uczniowie.

Uczeń wstępuje do majstra na naukę w obecności 2-ch świadków, jednego ze strony majstra i dru-

giego ze strony ucznia. Przy tych świadkach ustalany jest czas nauki, oraz określone są warunki utrzymania i kształcenia. Obie strony obowiązane są sumiennie dotrzymać umowy.

Z chwilą przyjęcia do nauki ucznia majster winien przedstawić go starszemu i podstarszemu cechu, którzy po stwierdzeniu imienia, nazwiska, miejsca pochodzenia i wieku ucznia zapisują go do księgi uczniowskiej. Starszy cechu napomina ucznia, by uczył się pilnie rzemiosła i ściśle stosował do zleceń majstra, okazując mu należyty szacunek i posłuszeństwo.

Nauka rzemiosła trwa najdłużej lat pięć i najkrócej lat trzy. W wypadkach wyjątkowych, gdyby uczeń przy wstąpieniu na naukę już posiadał pewną znajomość rzemiosła, termin ten może być według uznania starszego i podstarszych cechu skrócony.

Jeżeli majster umrze przed upływem terminu nauki, to uczeń pozostaje u wdowy, pod tym jednak warunkiem, że warsztat będzie prowadził wykwalifikowany czeladnik, któryby umiał kierować nauką ucznia. W razie zaś, gdyby nie było czeladnika, uczeń za zgodą wdowy i pozwoleniem starszego i podstarszych cechu może przejść do innego majstra.

Jeżeli w czasie nauki uczeń okaże się niezdolnym fizycznie lub umysłowo, to po upływie 6-ciu miesięcy, licząc od dnia zawarcia umowy, majster obowiązany jest zawiadomić o tem tego, kto oddał

mu ucznia na naukę. Nie dotrzymując tego warunku, majster obowiązany będzie za cały czas pobytu ucznia u niego zapłacić tej osobie, od której przyjął ucznia do siebie, taką sumę, jaką mógłby w tym samym czasie zarobić zwykły robotnik.

Odpowiedzialność przed władzami cechu ciąży na majstrze, który bez dostatecznego powodu oddalił od siebie ucznia przed upływem terminu nauki; jeżeli zaś to uczynił, to obowiązany jest przyjąć ucznia ponownie. Gdyby jednak majster miał powody uzasadnione do wydalenia ucznia, to winien powiadomić o tem starszego i podstarszych cechu.

Po upływie trzech lat nauki majster wydaje uczniowi świadectwo o jego zdolnościach, pilności, nabytej znajomości rzemiosła i sprawowaniu się. Mając takie świadectwo, uczeń może, jeżeli nie było inaczej z majstrem umówione, pozostać u dawnego majstra, lub też przejść do innego.

Po ukończeniu nauki w przepisany terminie uczeń może sam, lub na wniosek majstra, zgłosić się do egzaminu czeladniczego przed starszym i podstarszymi cechu. Winien on w takim razie przedstawić świadectwa, wystawione mu przez majstrów, lub jedno świadectwo, jeżeli uczył się stale u jednego majstra, — oraz świadectwo z ukończenia szkoły powszechnej.

Egzamin ucznia na czeladnika odbywa się według regulaminu, uchwalonego w tym przedmiocie przez walne zebranie członków cechu i zatwierdzo-

nego na wniosek Ogólnego Zarządu Rzemieślniczego przez Władzę Nadzorczą.

Uczeń, wyzwolony na czeladnika, otrzymuje „list czeladniczy“ i zostaje zapisany do „księgi czeladniczej“ cechu.

§ 9.

Prowadzenie spraw cechu.

Sprawy cechu załatwiają: 1) walne zebranie członków cechu i 2) zarząd cechu.

§ 10.

Walne zebranie

Walne zebrania członków cechu są zwoływane w miarę potrzeby przez zarząd cechu; nie rzadziej jednak, niż raz na rok, winno się odbyć walne zebranie w celu omówienia ogólnych i gospodarczych spraw cechu.

Do zadań walnego zebrania należy:

- 1) wybór starszego i podstarszych cechu,
- 2) określenie wysokości wpisowego, dla rzemieślników, zapisujących się do cechu (wysokość wpisowego zatwierdza Władza Nadzorcza),
- 3) określenie wysokości składki rocznej, którą członkowie obowiązani są wpłacać do kasy cechowej,
- 4) sporządzenie budżetu kasy cechowej i usta-

lenie kontroli nad przestrzeganiem budżetu przez starszego i podstarszych cechu,

- 5) przyznawanie zapomóg z kasy cechowej chorym i zubożałym członkom cechu wskutek nieszczęśliwych wypadków,
- 6) uchwalenie regulaminu cechu, jak również jego zmian, (podlegają zatwierdzeniu Władzy Nadzorczej),
- 7) uchwalanie wniosków, dotyczących zmian statutu, (podlegają zatwierdzeniu Władzy Nadzorczej),
- 8) uchwalanie wysokości opłat, pobieranych przy zapisywaniu ucznia do cechu, jak również czeladnika i majstra, przy wyzwalaniu ucznia na czeladnika i czeladnika na majstra (uchwały te zatwierdza Władza Nadzorcza).

Sposób zwoływania walnych zebrań, ich prawomocność i sposób zapadania uchwał na tych zebraniach — określa szczegółowo regulamin, uchwalony na pierwszym organizacyjnym walnym zebraniu członków cechu i zatwierdzony przez Władzę Nadzorczą.

Instruktor Stowarzyszeń Przemysłowych ma prawo z ramienia Władzy Nadzorczej zwoływania nadzwyczajnych walnych zebrań członków cechu. Instruktor Stowarzyszeń Przemysłowych ma również prawo uczestniczenia z głosem doradczym we wszystkich zebraniach cechu z prawem przemawiania poza kolejnością zapisanych mówców.

§ 11.

Zarząd cechu.

Zarząd cechu składa się ze starszego i dwóch podstarszych, wybranych przez walne zebranie członków cechu.

Zarząd cechu jest wykonawcą uchwał walnego zebrania. W swojej działalności stosuje się do zarządzeń Ogólnego Zarządu Rzemieślniczego i obowiązany jest do prowadzania w życie zadań cechu.

Zarząd prowadzi trzy księgi: jedną, do której są zapisywani majstrowie, — drugą, do której zapisywani są czeladnicy, i trzecią, do której zapisywani są uczniowie. Księgi te znajdują się w bezpośredniej pieczy zarządu cechu.

Zarząd przechowuje pod trzema kluczami statut cechowy i regulamin, szyld cechowy, pieczęć cechu, kasę, oraz książki rachunkowe przychodu i rozchodu. Jeden klucz posiada starszy cechu, a dwa klucze podstarsi.

Zarząd cechu ma prawo występować z wnioskami, dotyczącymi naprawy stosunków rzemieślniczych i udoskonalenia rzemiosła.

Do pomocy w sprawach biurowych i w załatwianiu spraw cechu zarząd powołuje najmłodszego wiekiem majstra, który jednak ma prawo dać zastępcę z pośród członków cechu.

Organizację biura zarządu, podział czynności, jak również wysokość wynagrodzenia członków zarządu i ich pomocników, oraz sposób pokrycia kosztów prowadzenia biura, — określa regulamin, uchwa-

lony przez walne zebranie i zatwierdzony przez Władzę Nadzorczą.

§ 12.

Wydział czeladniczy.

Wydział czeladniczy tworzą czeladnicy, zapisanii do cechu, którzy corocznie wybierają z pośród siebie zwykłą większością głosów przewodniczącego i dwóch pełnomocników, zatwierdzonych następnie przez zarząd cechowy. Prezydent wydziału czeladniczego wydaje na wezwanie zarządu cechowego opinię we wszystkich sprawach, dotyczących czeladników i uczniów.

Przewodniczący wydziału czeladniczego i pełnomocnicy prowadzą kasę wydziału i załatwiają sprawy czeladników i uczniów — pod kontrolą zarządu cechowego.

Zażalenia na czeladników i uczniów winny być składane w wydziale czeladniczym, którego członkowie zbierają się przynajmniej raz na cztery miesiące i zawsze, ilekroć zajdzie tego potrzeba.

§ 13.

Fundusze i majątek cechu.

Cech, jako osoba prawna, może nabywać i zbywać ruchomości i nieruchomości, zaciągać i przyjmować wszelkiego rodzaju zobowiązania, może pozywać i być pozywanym i wogóle wykonywać wszelkie czynności prawne, związane z wykonywaniem przysługującego mu prawa własności i osobowości prawnej.

Fundusze cechu stanowią:

- 1) wpisowe i składki roczne, oraz wszelkie opłaty cechowe,
- 2) dochody z wszelkiego majątku, stanowiącego własność cechu,
- 3) zapisy i fundacje.

Jeżeli do cechu należą chrześcijanie i żydzi, to majątek charakteru religijnego, chrześcijański i żydowski, znajduje się pod oddzielnym zarządem i może być używany tylko stosownie do swojego przeznaczenia, przyczem żydzi nie biorą żadnego udziału w zarządzie majątkiem chrześcijańskim, a chrześcijanie—żydowskim. Uchwały, dotyczące losu tego rodzaju majątku i ściągania odpowiednich składek—winny być powzięte oddzielnie.

Jeżeli chodzi o zarząd w sprawach majątkowych i składkowych, związanych z dobroczynnością charakteru ogólnego, bez różnicy wyznania, np. urządzanie i utrzymanie przytułków dla ubogich i starców, szpitali i t. p.—jak również o powzięcie odpowiednich uchwał, to nie czyni się różnicy między chrześcijanami i żydami, i wszelkie zatem zarządzenia i uchwały mają być powzięte wspólnie.

§ 14.

Stosunek cechu do Władzy Nadzorczej.

Władzą Nadzorczą cechu jest właściwy Wojewoda, względnie Urząd, któremu Wojewoda czynności nadzorcze przekaże.

Cech podporządkowuje się wszelkim zarządzeniom Władzy Nadzorczej i, w razie nie zastosowania się do tych zarządzeń, może być po uprzednim wezwaniu rozwiązany.

Od decyzji Władzy Nadzorczej cech ma prawo odwołać się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu na zasadach ogólnych, z zachowaniem przepisanego w takich wypadkach czterotygodniowego terminu.

©Kajster Cechu Karczmarskiego
Roman - Józef Samiłowicz
Jan Kuch
Wojciech, Stepankowicz
Józef Krótki
Albert Koster

Do nieprawnego Zawiada Kucharskiego, dla
skutku jego osobistej prośby zapisać
się Antoni Lalure.

Reperitorium No 1981.; Data dwudziestego siódmego maja

roku tysiąc dziewięćset ~~dwudziestego~~ ^{czternastego} ~~czternastego~~ ^{czternastego} Nizej podpisany
BOLESŁAW URBANOWICZ, Notariusz w Białymstoku, ma-
jący kancelarię swoją przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgo-
wego w Białymstoku przy ulicy Warszawskiej
pod Nr. 63 zaświadczam, że o poniższe podpisy ulegli
Wstępowanie w ujęciu obecności: 1. Roman Józef
Samitowski, przy ulicy Lipowej pod Nr. 16, 2. Jan
Faust, przy ulicy Kilińskiego pod Nr. 5, 3. Wojciech
Stypułkowski, przy ulicy Siemieniwa pod Nr. 51,
4. Adolf Kosko, przy ulicy Marwickiej Koszy-
kowej pod Nr. 16, 5. Albert Kosko, przy ulicy Ma-
rowickiej pod Nr. 10 i 6. Antoni Lulewicz, przy ulicy
Koszykowej pod Nr. 24, podpisując się za siebie i
innego aa skutek osobistej prośby Daniela
Kurkowskiego, przy ulicy Cyganickiej pod Nr. 1, wrys-
cy w Białymstoku zamieszkałym, osobiste i in-
ni, zdolność prawną poradzający. - opłaty
Kamplowej pobrano 2 złote 20 grony. - Wyjęcie z akt
Marwickiej. -
Notariusz - B. Urbanowicz.

N° 55918

WDZIĘCZNA
OJCZYŻNA

Ministerstwo Skarbu

Urząd pożyczek państwowych i Skarbu Narodowego.

P. *Grzegorz Trzimek Kencow*

ofiarował na Skarb Narodowy

tal. pańskie w srebrze 2 f. dwa
Rb. nos. " 2 f. trzy
part. " " Rb. 2 f. dwa

Dyrektor

Polska Królewska Kasa Pożyczkowa

Skarbnik Oddział w Białymstoku

OFIARODAWCOM.

Białystok
Warszawa, data

10/7 - 22

DIABLODOLSKIE

L. 3623 1/2 z dnia 2. VII 1924

Pub. newców, kamurziaków
i innych w miejscach
Wojewoda

in. [Signature]

